

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Ямбол, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка Ст. Жекова
Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разглежда докладваното от Петранка П. Кирова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600338 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК и е образувано по жалба на служебния защитник срещу Присъда № 144/07.11.2022г. по НОХД № 20222330200719/2022г. по описа на РС – Ямбол

С присъдата, предмет на проверка, подсъдимият Т. М. Б. е осъден за престъпление по чл.183, ал.4 вр. ал.1 вр. чл.28, ал.1 от НК, като е признат за виновен в това, че:

В периода от месец ***** 20**г. до месец *** 20**г. включително, в гр. Ямбол, след като по силата на спогодба, одобрена с Определение № ****/**.**.****г. по гр. д. № ***/****г. на ЯРС, влязло в законна сила на **.**.****г., е осъден да издържа свой низходящ – непълнолетното си дете Е. Т. Б., родена на **.**.****г., като заплаща на Г. И. М. от гр. *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето, месечна издръжка в размер на 150 лева, съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на две и повече вноски – 22 месечни вноски по 150 лева всяка, общо в размер на 3300 лева, като деянието е извършено в условията на повторност.

При условията на чл.54, ал.1 от НК на подсъдимия е наложено наказание пробация, включващо задължителните по закон пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от две години с периодичност два пъти седмично, и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от две години.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, направените по делото разноси общо в размер на 220 лева са присъдени в тежест на подсъдимия, като постановено разноските в досъдебна фаза в размер на 200 лева да се заплатят в приход на републиканския бюджет и по сметката на ОД на МВР – Ямбол, а разноските в съдебна фаза в размер на 20 лева да се заплатят в приход на бюджета на съдебната власт и по сметката на ЯРС.

С жалбата се претендира за отмяна на присъдата и за постановяване на нова оправдателна такава. Искането се обосновава с развитото и пред районния съд становище за обективна и субективна несъставомерност на извършеното, което се аргументира с твърдения за частично плащане на издръжка за инкриминирания период, както и с доводи за обективна невъзможност за изпълнение на задължението, поради заболяване на подсъдимия, непозволяващо престиране на труд, поради липсата на средства и имущество, и с оглед обстоятелството, че единствените му доходи са от социални помощи в размер на 103 лева. Алтернативно, и по същите съображения, се претендира за намаляване размера на наказанието. Наведено е и общо оплакване за постановяване на присъдата при съществени нарушения на процесуалните правила, в подкрепа на което не са изложени конкретни аргументи.

В с.з. жалбата се поддържа лично от въззивника подсъдим и от служебен защитник – адвокат по изложените в нея съображения.

В правото си на лична защита и последна дума подсъдимият излага, че се издържа от социални помощи. Сочи, че поради здравословното си състояние не може да намери подходяща работа, и затова няма възможност да плаща издръжка на детето си в присъдения размер. Моли да му се наложи по-леко наказание.

Участващият по делото прокурор изразява становище за неоснователност на жалбата, като счита, че районният съд е приложил правилно материалния закон и е дал аргументиран отговор на повдигнатите от защитата въпроси. Първоинстанционната присъда намира за правилна и законосъобразна и пледира да бъде потвърдена.

След като обсъди доводите в жалбата, съобрази становищата на

страните и прецени изцяло атакуваната присъда, съобразно правомощията по чл.313 и чл.314 от НПК, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срока по чл.319, ал.1 от НПК и при наличие на право и интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е *частично основателна*.

Фактическите положения, залегнали в мотивите на обжалваната присъда, са съответни на събраните по делото доказателства, а и в случая не съществува спор по фактите.

На базата на самостоятелен анализ на доказателствената съвкупност и с оглед правото да приема за установени и други фактически положения, настоящият състав намери за доказана следната фактология:

До 20**г. подсъдимият Т. М. Б. и св. Г. М. живеели на семейни начала. От съвместното им съжителство на **.**.****г. се родила дъщеря им Е. Т. Б., Е Г Н *****. Като навършило година и три месеца детето било диагностицирано с детска церебрална парализа. Малко след това - през 20**г., подсъдимият заминал да работи в Италия, откъдето спорадично изпращал на М. по 5-10 евро.

През 20**г. М. била инвалидизирана с 60 % трайно намалена работоспособност, поради общо заболяване: епилепсия, редки генерализиращи тонично-клонични пристъпи с интервали от месеци, АХ II степен, кор хипертроникум, ексцентрична хипертрофия на миокарда. Сама трудно се справяла с грижите и издръжката на детето. Затова, докато подсъдимият бил в Италия, завела срещу него дело за издръжка под № ***/****г. по описа на ЯРС, производството по което било проведено в негово отсъствие и с участието на особен представител. Делото приключило със спогодба, одобрена с Опр. № ****/**.**.****г. и влязла в сила на **.**.****г., съгласно която подсъдимият Б. бил осъден да заплаща на св. М., в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното им тогава дете Е. Т. Б., месечна издръжка в размер на 150 лева.

През месец февруари 20**г. подсъдимият посетил св. М. в гр. Ямбол и разбрал, че е осъден да плаща издръжка на детето в размер на 150 лева месечно. Въпреки това, от месец март 20**г. до месец юни 20**г.,

включително, не изпълнил задължението си, за което с присъдата по НОХД № ***/****г. на ЯРС, влязла в сила на **.**.****г., бил осъден на пробация за престъпление по чл.183, ал.1 от НК. Подсъдимият продължил да не плаща присъдената в полза на детето му издръжка и след влизане в сила на присъдата, включително и в периода от месец септември 20**г. до месец юли 20**г.

Въз основа на изпълнителен лист по гр.д. № ***/****г. на ЯРС срещу Б. било образувано ИД № *****/****г. на ДСИ при ЯРС. В резултат на наложен заповор върху банкови сметки на подсъдимия по горепосоченото изпълнително дело, за периода от месец септември 20** г. до месец юни 20**г., включително, по делото постъпили следните суми за издръжка на детето: на 15.10.2021г. 30 лева, на 17.11.2021г. 30 лева, на 22.11.2021г. 30 лева, на 16.12.2021г. 30 лева, на 06.01.2022г. 30 лева и на 14.02.2022г. 30 лева.

За периода от м. януари 20**г. до м. януари 20**г., включително, на св. М. била изплащана издръжка за непълнолетното дете Е. от Община Ямбол в намален размер – от 80 лева месечно за 2020 г. и от 90 лева месечно за 2021г. и за месец януари 2022г.

Подсъдимият Б. страда от варикозни вени на долните крайници с язва, диабетна полиневропатия, периферна ангиопатия, флебит и тромбофлебит на други дълбоки съдове на долните крайници и неинсулинозависим захарен диабет, без усложнения, и е със 70 % трайно намалена работоспособност.

От 20**г. до момента е регистриран като търсещ работа в Дирекция „Бюро по труда“ – Разград. Със Заповед № ***/*_**/**/*.**.****г. на ИД на Дирекция „Социално подпомагане“ – Разград му била отпусната месечна социална помощ в размер на 82,50 лева, считано от 01.01.20**г., а считано от 01.08.20**г. размерът на отпуснатата социална помощ е изменен на 103,50 лева, съгласно Заповед № ***/*_**/**/*.**.****г. на ИД на Дирекция „Социално подпомагане“ – Разград. Б. няма други доходи и не притежава недвижимо имущество.

В периода от месец *** 20**г. до месец ***** 20**г. подсъдимият бил хоспитализиран шест пъти в ХО на „МБАЛ – Търговище“ АД и в „УМБАЛ Медика Русе“ ООД за консервативно лечение на съдова недостатъчност и за интервенционално лечение и свързани с него катетеризации при сърдечно-съдови заболявания. В периода **.**.****г. –

..****г. претърпял оперативна интервенция при диабетно стъпало, без съдови реконструктивни операции, а в периода **.**.****г. – **.**.****г. му било проведено оперативно лечение на абдоминална аорта, долна празна вена и клоновете им.

По отношение на правно значимите обстоятелства така възприетата фактология съвпада с фактическите положения, които районният съд е приел за установени, и се доказва по безспорен начин от обясненията на подсъдимия, от показанията на свидетелката М., от заключението и показанията на вещото лице, изготвило назначената съдебно-счетоводна експертиза, както и от приобщените по делото писмени доказателства – справка за съдимост рег. № ****/**.**.****г., издадена от БС при ЯРС; заверени копия на протокол от проведено на **.**.****г. съдебно заседание по гр. д. № ***/****г. на ЯРС и на Решение № ***/**.**.****г. по гр. д. № ****/****г. на ЯРС; справка от Директора на Дирекция „Бюро по труда“ – Разград рег. № **_**_**.****_/**.**.****г.; справка от Кмета на Община Лозница, обл. Разград, изх. № **_**_**/**.**.****г.; справка ТД на НАП, офис Разград, изх. № ****/**.**.****г.; справка от имотния регистър при Агенцията по вписванията изх. № ***/**.**.****г., удостоверение за раждане от **.**.****г., издадено от Община Варна въз основа на акт за раждане № ***/**.**.****г., епикризи по ИЗ ****/****г., ИЗ ****/****г. и ИЗ ****/****г., издадени от „МБАЛ – Търговище“ АД, епикризи по ИЗ ****/****г., ИЗ *****/****г. и ИЗ *****/****г., издадени от „УМБАЛ Медика Русе“ ООД; Екпертно решение на ТЕЛК към „МБАЛ Св. Иван Рилски – Разград“ АД – гр. Разград № *****/**.**.****г.; Екпертно решение на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Св. Пантелеймон“ АД – гр. Ямбол № ****/**.**.****г., служебна бележка от Кмета на Община Ямбол рег. № ****_****/**.**.****г.; справка от Община Ямбол рег. № ****_****/**.**.****г. и др.

ЯОС намира, че по отношение на гореизложените факти всички налични по делото доказателства са безпротиворечиви, в логична връзка и последователност едно спрямо друго, а обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, установяват по безспорен начин фактите относно авторството, времето, мястото, начина и причините за извършване на деянието.

При тази правилно изяснена фактическа обстановка, която не се

оспорва и от защитата, районният съд е направил законосъобразни и обосновани правни изводи, че и от обективна, и от субективна страна въззивникът-подсъдим е осъществил престъпния състав на чл.183, ал.4 вр. ал.1 вр. чл.28, ал.1 от НК, тъй като в периода от месец септември 2020 г. до месец юни 2022 г., включително, в гр.Ямбол, след като по силата на спогодба, одобрена по гр.д. № ***/**** г. по описа на Ямболски районен съд, влязла в сила на **.**.**** г., е осъден да издържа свой низходящ - непълнолетното дете Е. Т. Б., родена на **.**.**** г., като заплаща на Г. И. М. от гр.****, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето, месечна издръжка в размер 150 лв., съзнателно не е изпълнил това си задължение в размер на повече от две месечни вноски – 22 месечни вноски, като деянието е извършено в условията на повторност.

Проверяващата инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за обективна и субективна съставомерност на извършеното по горепосочения текст от наказателния закон, доколкото доказателствената съвкупност безпротиворечиво сочи на неизпълнение от страна на подсъдимия на задължението за издръжка, присъдена в полза на низходящ, в размер на повече от две месечни вноски. Изпълнителното деяние е осъществено чрез бездействие и се изразява в неплащане на издръжка на детето Е. в размер на 22 месечни вноски от по 150 лева всяка, за периода от месец септември 2020г. до месец юни 2022г., включително. Доколкото издръжката цели да задоволи нуждите на издръжания за съответния период и се дължи изцяло, така, както е присъдена, и в началото на всеки месец, ЯРС правилно е заключил, че установените частични спорадични постъпления по изпълнителното дело, не променят извода за обективна несъставомерност на деянието, тъй като лошото изпълнение в количествено и времево отношение на паричното задължение – частично и/или със забава, се приравнява на неизпълнение.

ЯРС законосъобразно е заключил, че от обективна страна, подсъдимият е действал в условията на повторност по смисъла на чл.28, ал.1 от НК, тъй като е извършил деянието след като с присъдата по НОХД № ****/****г. на ЯРС, влязла в сила на **.**.****г., вече е бил осъден за друго такова престъпление по чл.183, ал.1 от НК, извършено през периода от месец *** 20**г. до месец *** 20**г., включително, и преди изтичане на петгодишния срок от изтърпяване на наказанието по чл.30, ал.1 от НК, изключващ прилагането разпоредбата на чл.28 от НК. Наред с това, доколкото се касае за

продължено престъпление, което се осъществява трайно и непрекъснато в определен период от време (чл.80, ал.3 – НК), обстоятелството, че част от деянието е разположена след датата на влизане в сила на присъдата по НОХД № ****/****г. на ЯРС е напълно достатъчно за квалифицирането му по по-тежко наказуемия състав. Това е така, защото се касае за „непрекъснатост” при осъществяването на този вид усложнени престъпления, чиято специфика е да се осъществяват във всеки един момент в определен период от време.

Относно субективната страна на деянието правилно е прието, че подсъдимият е действал с пряк умисъл като форма на вина, тъй като е знаел за съществуването на всички обективни признаци. По делото е безспорно установено, че през месец февруари 20**г., при среща със св. М. в гр. Ямбол (а и в производството по НОХД № ****/****г. на ЯРС), същият е разбрал за влязлото в сила решение на гражданския съд, с което е осъден да плаща на детето си месечна издръжка в размер на 150 лв. Съзнавал е, че през целия инкриминиран период от м. 09.20**г. до м. 06.20** г., включително, не предприема никакви действия за изпълнение на задължението си за издръжка, че последното възлиза на повече от две месечни вноски и пряко е целял това, тъй като е предвиждал неизбежността на резултата. Същевременно, както правилно е отбелязал и районният съд, през този период, макар и с трайно намалена трудоспособност, подсъдимият е бил в състояние да работи. Затова това доводите на защитата за субективна несъставомерност на извършеното, поради обективна невъзможност за изпълнение на задължението, не могат да бъдат споделени.

Безспорно, подсъдимият е съзнавал и обстоятелствата, предвидени от закона като квалифициращи, тъй като е знаел, че с присъдата по НОХД № ****/****г. на ЯРС е осъден за друго такова престъпление - по чл.183, ал.1 от НК, и продължава да бездейства по отношение задължението си за издръжка и след влизането ѝ в сила.

Поради горните съображения настоящият състав счита, че решаващият съд обосновано и законосъобразно е приел, че от обективна и субективна страна, подсъдимият е осъществил състава на престъплението по чл.183, ал.4 вр. ал.1 вр. чл.28, ал.1 от НК, и правилно го е признал за виновен по предявеното му обвинение.

По отношение на наказанието ЯОС намери следното:.

За извършеното от подсъдимия престъпление законът предвижда две алтернативни наказания - лишаване от свобода до две години или пробация, и кумулативно с това, наказание обществено порицание.

При така установените в закона алтернативни санкции ЯОС намери, че решението на районния съд за определяне на наказанието по по-леката от тях – пробация, е правилно и обосновано. Видът на наказанието е съобразен с наличните смекчаващи отговорността обстоятелства – дадените обяснения в двете фази на процеса, приносът за разкриване обективната истина по делото, както и причините за извършване на деянието – влошеното здравословно състояние на подсъдимия и обстоятелството, че през инкриминирания период е бил безработен. От друга страна, съдът е взел предвид сравнително високата степен на обществена опасност на деянието, обуславяща се от характера на засегнатите обществени отношения, осигуряващи средства за нормалното съществуване на издържания, от сравнително големия брой неплатени вноски, от обстоятелството, че се касае за неплащане на издръжка на дете с вродено тежко заболяване, изискващо средства и за лечение, и правилно е преценил, че смекчаващите отговорността обстоятелства не са нито многобройни, нито изключителни по своя характер, за да обосноват замяна на наказанието пробация с глоба, в хипотезата на чл.55 от НК. В този смисъл, ЯОС намери, че по вид наложеното на подсъдимия наказание се явява правилно определено.

Неправилно обаче решаващият съд е определил размера на наказанието над средния на предвиденото в закона - от по ДВЕ ГОДИНИ за всяка от пробационните мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, без да съобрази прогресивното влошаване на здравословното състояние на подсъдимия, тежкото му имотно положение, както и обстоятелствата, че в правото си на последна дума е признал вината си и е изразил искрено съжаление за стореното. Както се посочи по-горе, по делото е установено, че през инкриминирания период Б. е бил хоспитализиран общо шест пъти в ХО на „МБАЛ – Търговище“ АД и в „УМБАЛ Медика Русе“ ООД, като две от хоспитализациите са свързани с оперативно лечение на абдоминална аорта и диабетно стъпало. Освен това, същият е в изключително тежкото материално положение – не притежава недвижими имоти, до **.**.20**г. не е получавал обезщетение за безработица или социална помощ, а след тази дата му била отпусната социална помощ, чийто първоначален размер от 82,50 лева и

актуален такъв от 103,50 лева, е крайно недостатъчен за задоволяване на елементарни потребности. Поради това, и като съобрази, че наличните заболявания на подсъдимия също изискват средства за провеждане на поддържаща терапия, настоящият състав намери, че с оглед причините за извършване на деянието, наказанието следва да се определи около средния размер на предвидената в закона по-лека алтернатива. Това налага изменение на присъдата в тази ѝ част чрез намаляване продължителността на всяка от пробацонните мерки от две години на по една година и шест месеца, в хипотезата на чл.337, ал.1, т.1 от НПК.

Законосъобразно и в унисон със закона се явява решението на първата инстанция за налагане на кумулативно предвиденото в закона наказание обществено порицание, по отношение на което правилно е постановено да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационното табло в кметството в гр. Лозница.

С оглед изхода на делото и правилното разрешаване на въпроса за виновността на подсъдимия, направените по делото разnosки законосъобразно са присъдени в негова тежест, на основание чл.189, ал.3 от НПК.

По тези съображения и като не констатира други основания за изменение или отмяна на присъдата, извън обсъдените по-горе, свързани с размера на наложеното наказание пробация, ЯОС счита, че в останалата ѝ част присъдата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Затова, и на основание чл.334, т.3 вр. чл.337, ал.1, т.1 от НПК и чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 144/07.11.2022г. по НОХД № 20222330200719/2022г. по описа на РС – Ямбол, като НАМАЛЯВА размера на наказанието ПРОБАЦИЯ, наложено на подсъдимия Т. М. Б., както следва:

ВМЕСТО НАКАЗАНИЕ ПРОБАЦИЯ, включващо пробацонните мерки Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ДВЕ ГОДИНИ, с периодичност два пъти седмично, и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ДВЕ ГОДИНИ

МУ ОПРЕДЕЛЯ НАКАЗАНИЕ ПРОБАЦИЯ, при следните
пробационни мерки:

1. Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА, с явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител два пъти седмично, и

2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА.

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 144/07.11.2022г. по НОХД № 20222330200719/2022г. по описа на РС – Ямбол, В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____